

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — áll.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

ahol az előfizetések és a hírdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
ahová a lap szerkesztői részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A pécsi tárlat megnyitása.

Pécs, 1901. január 24.

Ha egyáltalán lehetséges realizálni az önönmagát való fölülmulás kadenciáját, úgy elmondhatjuk, hogy Pécs városának közönsége ma fölülmulta önmagát, s bár különösen mi, a sajtó emberei, kik organumaink révén állandó összeköttetésben állunk közönségünkkel, városunk társadalmával — mely mindig ott van, hol a művészet presztizse alatt bontanak zászlót — mégis meglepőnek nevezhetjük azt a lelkesedést, melylyel közönségünk érdeklődése a Nemzeti Szalonnak Pécsen rendezett első képiállítása felé fordul.

Művész metropolisokban — mint például Párisban — a vernissage ünnep számba megy s bizvást elmondhatjuk, hogy városunknak a művészetért önzetlenül s meggyőződésből, rajongó közönsége ünneppé tette a mai napot minálunk is.

Tényleg a párisi vernissageokhoz hasonló volt a „Nemzeti Szalon“ pécsi tárlatának megnyitó-ünnepélye, hol városunk előkelőségei minden előzetes megbeszélés nélkül, de egy vágytól indítva, találkozókat adtak egymásnak.

A Schapringer-féle ház földszintjén elhelyezett hét terem a megnyitás idejére zsufolásig megtelt s az igazán impozáns, ünnepi kép méltó keretei voltak a pálma

és babérdiszes termek, hol szinte jogos elsőbbséget követelve, valami puritán becsületességgel és egyszerűséggel, hatalmas hullámokban verődött össze a kiállított képek festékszaga a megjelent hölgyek ruhafodraiból kiáradó kábitó illatszerek illatával.

A „Nemzeti Szalon“ pécsi tárlatának képeivel lapunk mai számának tárcarovatóban behatóan foglalkozunk.

A „Nemzeti Szalon“ fáradhatlan s önzetlen munkásainak, előkelő művészgárdájának elismeréssel adózni volna most még kötelességünk, de ez felesleges munka, mert hiszen megtalálták ők kétségtelenül fáradságos munkájuk méltó jutalmát a közönség ama osztatlan lelkesedésében, mely kétségtelen bizonyítéka fáradozásuk legszebb eredményének!

A „Nemzeti Szalon“ pécsi képtárlatának mai megnyitó ünnepélyéről a következő részletekben számolunk be:

A pécsi tárlat előkészületeinek befejezéséig, Hock János országgyűlési képviselő, a „Nemzeti Szalon“ alelnöke tegnap este a nyolc órai gyorsvonattal Kacsiány Ödön és Gellért Géza festőművészek kíséretében Pécsre érkezett, hol Róssa Miklós, a „Nemzeti Szalon“ titkára, Rubovics Márk, a „Nemzeti Szalon“ műtárosa és a helyi sajtó képviselői fogadták az érkezőket.

A mai délelőtt a vernissageig azzal telt el, hogy a „Nemzeti Szalon“ itt időző tagjai tisztelegtek Daróczy Aladár dr. főispáni titkár, Tormay Károly alispánnal s a vármegye

több vezető tisztviselőjénél, valamint a pécsi Nemzeti Színház művezetőségénél, hol a színház tagjait hívták meg a megnyitás ünnepélyére.

Már tizenegy óra előtt igen szép számú közönség gyűlt egybe a tárlat termeiben, melyek a megnyitás kezdetéig zsufolásig megteltek közönséggel.

A megnyitási ünnepélyen hivatalos részről jelen voltak: Hock János a „Nemzeti Szalon“ alelnöke, Róssa Miklós a szalon titkára, Rubovics Márk a szalon műtárosa, Ernő Lajos műtörténész, Kacsiány Ödön, Honti Nándor, Gellért Géza festőművészek, Tróly Ferenc püspök, Nendtvich Andor h. polgármester és Zsolnay Miklós gyáros.

Kövesssel tizenegy óra után a tárlat közpénse, legnagyobb termében kezdetét vette a „Nemzeti Szalon“ pécsi tárlatának hivatalos megnyitása, mely Nendtvich Andor helyettes polgármester beszédével kezdődött.

Nendtvich Andor helyettes polgármester, beszédében ünnepnek jelezte a „Nemzeti Szalon“ pécsi tárlatának mai megnyitását, mely Pécs városára nézve valóban kulturális esemény. Méltó a mai ünnepély — ugymond — Pécs tradicionális történelmi multjához, s valóban örvendetes esemény, hogy Pécs városa mai naptól fogva helyet nyert ama vidéki városok büszke sorában, melyek szerencsések voltak az ott rendezett tárlatok által közelebb juthatni a „Nemzeti Szalon“-hoz. Ezután szíve mélyéből üdvözölte Hock Jánost, mint a mai, a város kulturális viszonyaira nagyfontosságú művészeti esemény fáradhatlan előkészítőjét, köszönetét fejezi ki a jelenlevő művészeknek megjelenésükért s óhajtja, hogy az itt elhíntett mag nálunk szilárd talajra találva, mihamarább a művészet terebélyes fájává nője

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A „Pécsi Műtárlat“ képei.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Horkal Elemér.

Annak a hosszú küzdesnek eredménye, melylyel városunk már ős-idők óta azon cél felé küzd, hogy nem csekély áldozatokat hozva a kulturális és művészeti céloknak, mindabban mi e két fogalom alá tartozik, ha nem is vezérszerepet vihet hát legalább is faktor lehessen, annak a küzdesnek eredménye az a tény is, hogy a helyi sajtó organumainak lehetővé lett téve, miszerint a „Pécsi Műtárlat“ s annak képeivel foglalkozzanak.

Nem azt mondjuk ezzel, hogy a mai vernissaget Pécs város közönségének érdemül rójuk fel, mert ezt az érdemet a „Nemzeti Szalon“-tól elvitatni lehetetlen, hogy a „Nemzeti Szalon“, eme előkelő művész Ott-hon, nálunk is rendezett tárlatot, az annak a jele, hogy Hock János, a „Nemzeti Szalon“ megteremtője, az ő nemes művészi céljainak elérésére biztos talajnak tartotta a mi városunkban már oly sokszor bizonyítékot nyert művészi rajongást, mely Pécs társadalmának elvitázhatatlan tulajdona s mely kétségtelenül fogja tudni méltányolni a „Nemzeti Szalon“

ama fáradozását, melyet egy kulturális, mint művészi céljainak elérése érdekében nálunk önzetlen buzgalommal kifejtett s bátran merjük állítani, hogy városunk közönsége a „Nemzeti Szalon“ pécsi tárlatának pártolásával nem tesz egyebet mint szolgálja azt a valóban ideális célt, melynek zászlaját, minden támadás dacára, magasan lobogtatja Hock János, ama lelkes művész csapat élén, mely a művészet már erősen elkezdett idealizmusáért becsületes harcban sikra szállni, tüzte magának feladatául.

S most ismertessük néhány szóban a „Nemzeti Szalon“ programját. De ki lehet illetekesebb saját gyermeke egyéniségének ecsetelésére, ki lát be mélyebben az idegenek kandi szeméi elől örökre elzárt gyermek-lélek rejtelmébe, ha nem az apa?

Az ily vizsga tekintet, melyet idegenek vetnek az előttük álló gyermekre, fölületes, ítélkezésre nem alkalmas, szóval oly szubjektív, hogy alig terjedhet a külsőségeknél mélyebbre.

Hogy hű maradjak hasonlatomhoz, a „Nemzeti Szalon“ édes atyja, Hock János s azért neki adjuk át a szót addig, míg becézett gyermekének legbensőbb rejtelmeiről van szó.

Hock János a „Nemzeti Szalon“-ról a következőket írja: „Talán megérti most már a közönség is, minő szempontok vezetnek a „Nemzeti Szalon“ kiállításait: *Mi művészi egyéniségeket keresünk és szeretettel karoljuk fel a forrásban levő tehetségeket is, ha látjuk bennük az alkotó erőt, az önálló érzést és*

gondolkodást. Többre becsüljük a még tapogatózó, kísérletező eredetiséget, mint a begyakorlott technikával dolgozó utánzást — a mely már csak mesterség és nem művészet többé!

S a hogy magunk is végig futunk gondolkozó agygyal e sorokon, valami jóleső érzés lopózik sziveinkbe, valami őszinte öröm, hogy akkor, midőn a „Nemzeti Szalon“-ról kellett szólnunk, a szalon megteremtőjének adtuk át a szót. Puritánabb becsületességgel, őszintébb nyíltsággal nem beszélhet apa a gyermekéről, ki minden fitogtatás nélkül állítja eléink gyermeke erőnyeit, mint azt Hock János teszi . . .

Tehát a „Nemzeti Szalon“, mely készségesen nyit tért és helyet kifejtett tehetségek, nagy művészek alkotásainak, mely azonban nemes feladatául tüzte ki eredeti, de még kiforratlan tehetségek, igazi művész talentumok jóakaratu fejlesztését, hogy úgy mondjuk, a festőművészetnek új generációt, pihent harcosokat nevel, ez a „Nemzeti Szalon“ tárlatot rendez nálunk.

És valóban ha végig tekintünk a Schapringer-ház földszintjében elhelyezett képeken, szinte vászonra vetve dokumentálva látjuk a „Nemzeti Szalon“ fenti törekvését, mely a mi tárlatunkon is nagynevű emberek, híres festők, gyakorlott mesterek műve mellé bátran odafiggeszti kisebb nevű emberek műveit, kiknek munkáiból azonban igazi tehetség, a mű-

ki magát s Isten áldását kéri a »Nemzeti Szalon« Pécsen létesített tárlatának sikerére.

Lelkes éljenzés követte a helyettes polgármester rövid, de tartalmas beszédét, melynek elhangzása után *Zsolnay* Miklós, az alakulóban levő pécsi »Művészeti Egyesület« alelnöke fűzte hozzá a helyettes polgármester óhajához azon óhaját, hogy bár Pécs város közönsége a kiállító művészeknek buzgó tevékenységét azzal jutalmazná, hogy a kiállított s előrusításra szánt művekből minél többet itt tartana kedves emlékéül a mai ünnepélynek. Lelkes éljenzés volt eme néhány őszinte szóra is a közönség válasza, mely szintén tolmácsa volt annak, hogy mily örömet csatlakozik városunknak a művészetért rajongó közönsége *Zsolnay* Miklós óhajához.

Hock János, a »Nemzeti Szalon« alelnöke tartotta ezután megnyitó beszédét. Mint a »Nemzeti Szalon« és a »Budapesti Művészeti Egyesület« alelnöke — ugymond — lejöttem Pécsre, mert céлом volt a »Nemzeti Szalon« tevékenységét a Dunántulra is kiterjeszteni. A Dunántulnak pedig nemcsak a népszámlálás adatai szerint, hanem kulturális szempontból is gócpontja Pécs, hol a művészet fejlesztése bizonyára szilárd talajra talál. Ezután kifejtette *Hock* János, hogy ő és a »Nemzeti Szalon« művészei nem reklámot csinálni a Szalonnak és önmaguknak jöttek le Pécsre, mert hiszen ha szükségét éreznék ennek, úgy eléggé bő talajt találnának erre a »Nemzeti Szalon« nak budapesti tárlatain. Őket a Pécsre való jöttükben csupán ama meggyőződésük vezette, hogy nem lehet addig a magyar művészet biztos fejlődéséről szó, míg annak gócpontja csupán a főváros s míg nem sikerül a művészi tárlatok decentralizációjával a művészetért való küzdelembe bevonni a vidéket is. A hazának akarnak a vele levő művészek és ő szolgálatot tenni, midőn a »Pécsi Művészeti Egyesület« megalakításával itt is érdeklődést keltettek a művészet iránt s ha ez teljesen meggyőzően nem is sikerült volna ezzel az első kísérlettel, úgy bizonyára nemsokára lobbog fog vetni a lelkesedés ama isteni szikrája, mely minden érző lélek mélyében szunnyad s mely egyszer lángot vetve, édes melegével kétségtelenül állandó otthont fog teremteni a művészetnek nálunk is. Majd a szép számmal megjelent hölgyekhez fordulva, szívélyes köszönetet mondott megjelenésükért s buzdította őket is a művészet lel-

vészek idealizmusa, a feltétlen pályaszeretet és az önzetlen, becsületes törekvés és szorgalom sugárzik ki.

A »Nemzeti Szalon« által Pécsen rendezett tárlat képeiről beható kritikát, részletes bírálatot s megérdemelt méltatást, bizonyos rendszerbe foglalva írni, szinte lehetetlen. Lehetetlen azért, mert bírálatot mondani nagy mesterek elismert műveiről már túlhaladott álláspont, ezt megtették előttünk már azok, kik előbb látták a műveket s kik tán hivatottabbak arra, hogy művészek képeiről, a feltétlenül szükséges műértelemmel, mondjanak kritikát.

Azokról bírálatot mondani pedig, kik a »Nemzeti Szalon« védelme alatt fejlesztik a bennük lakó tehetséget, vagy pláne azokról, kik most lépnek először alkotásaikkal a nyilvánosság elé, ezekről a szó szoros értelmében vett kritikát mondani felesleges, hiszen elegendő az, hogy helyet nyertek képeik számára a »Nemzeti Szalon« tárlatán.

A közönség tájékozásául azonban, a mennyiben ezt nekünk a tér megengedi, bemutatjuk nagyobb vonásokban a pécsi tárlat képeit s nem művészek, vagy képek szerint osztályozva, hanem sorban, termenként haladva.

Ott van elsőnek *Székely* Bertalan, az elismert nevű híres művésznek két női feje, melyek úgy rajzban, mint színben elsőrendű alkotások. *Székely* Bertalan különösen mint történelmi festő vivott ki magának nagy nevet s ez a művészeti iránya meg is látszik »Ziva-

kes pártolására, mert — ugymond — elég példa van rá, hogy sok szép eszme heverne parlagon, valóságtalanul a nélkül a nemes küzdelem nélkül, melyet egy-egy eszme megtestesülése mellett a hölgyek fejtettek ki. Végül felkéri *Troll* Ferenc, vál. püspököt a »Nemzeti Szalon« pécsi első tárlatának megnyitására.

A zajos éljenzéssel fogadott, művészies nyelvezetű, gyújtó hatású beszéd után *Troll* Ferenc választott püspök néhány szóval megnyitottnak jelentette ki a tárlatot.

A hivatalos megnyitás után egy valóban lelkesítő és szép reményekre jogosító kis epizód játszódott le, a mennyiben *Zsolnay* Miklós a pécsi »Művészeti Egyesület« alelnöke, a megnyitás után nyomban megvette *Kaciány* Ödönnek »Holdas éjjelen« című festményét kétszáznegyven koronáért.

Perccél-perere növekedett ezután a közönség száma, s nemsokára minden termet megtöltöttek a látogatók, kiknek sorában ott láttuk: *Darócy* Aladár dr. főispáni titkár, *Erreth* János ügyvéd kamarai elnököt, *Opris* Péter m. kir. posta és távirtda igazgatót, *Littke* József kereskedelmi és iparkamara elnököt, *Sávell* Kálmán kir. főügyészt, *Sávell* Kálmánét a pécsi jótékony négyzet elnöködjét, *Jobszt* Bélánét, *Dragonescu* Dömjén m. kir. pénzügyigazgatót, *Dragonescu* Dömjénét, *Oberhammer* Antal városi h. gazdasági tanácsnokot, *Kossits* Kamill megyei főjegyzőt, *Kossits* Ákos vm. tb. főügyészt s még számosakat városunk előkelőségei közül.

A »Nemzeti Szalon« pécsi tárlatát — mely jövő február hó negyedekéig naponta reggel kilenc órától délutáni öt óráig áll a közönség rendelkezésére — a mai napon kétszáznegyvenen látogatták meg.

H i r e k.

Pécs, 1901. jan. 24.

Pannika meg a zöld király.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol a jó Isten tudja hol; túl a Dunán, túl a Tiszén. túl még a nagy operenciás tengeren is, lakott egyszer egy szegény ember a feleségével, meg egyetlen leányával, Pannikával.

tar« című képén, mely bár genrekép, de magán viseli szinte a történelmi jelleget.

Br. *Medgyánszky* két rendkívül érdekes téli tájképpel van a tárlaton képviselve. Br. *Medgyánszky* a színezésben igazi tehetség s technikája kitűnő, mit leginkább tájképeinek pompás perspektívája bizonyít.

Következik ezután *Tölgyessy* Arthur, ki egy díjazott, valóságos muzeumi darabot állított ki, egy esti hangulatban festett tájképet, mely sok poézisről tesz tanuságot.

Pompás képe a tárlatnak *Katona* Nándor téli tájképe, mely oly természetes színekkel s megkapó technikával van vászonra vetve, hogy — a tán meg sem engedett prózai kitéttel élve — szinte fázik az ember e kép előtt.

E mellett a kép mellett, mintegy ellensúlyozásául a tél zord fagyának, egy remek tengeri tájkép diszeleg, mely *Szikszay* Ferenc alkotása s a melyen meglátszik a párisi művész. Színekben meglepő, szintugy természetessége is.

Ugyancsak tengeri tájképet állított ki *Mendlik* Oszkár is. E képen a természeti hűség a hullámverésben s a pompás színezés az, mi ezt a kompozíciót első kvalitásává teszi.

Edvi Illés néhány tájképpel van képviselve s ezek között talán aquarelljei figyelemre méltóbbak a kiállított olajfestményénél.

A pastellfestők közül *Poll* Hugót említjük első sorban, kinek »Napnyugta« című alkotása valóban érdekes.

Festményre a »melegpő« jelzőt méltób-

A szegény ember felesége egy napon a fejét fájlalta. A jó Isten megkönyörült rajta s meggyógyította a fejét úgy, hogy még akkor sem fájt, a mikor a másik világra költözött. Hosszas betegségnek halál a vége. Így járt a szegény ember felesége is: meghalt.

A szegény ember megsíratta a feleségét, azután eltemette, végre elfeledte. Három hét múlva hár uj mamája volt a kis Pannikának.

Hej, más nóta járt most a szegény ember házában. A gonosz mostoha naphosszat egyebet sem tett, csak csörölt, pörölt. Szegény Pannikának az öregebbjéből jutott ki. Reggelre ütletet kapott, délre szitkot, ozsonára ütletet, vacsorára megint szitkot. Éjszákára bánatra fektette fejét s könnyel takarózott.

Bizony, bizony, keserűbb a mostohának édes teje az édes anya epójénél.

Szegény Pannika csak tűrt, szenvedett, ott sirt, a hol senki sem látta, de utoljára is ami sok, az sok. Ő is soknak találta egyszer az ütletet, meg a szidást, kicsi ruháját bagyorba kötötte és mostohájának még azt se mondta: befellegzett, úgy elment, hogy még a madár sem hozott hírt felőle.

A kis Pannika ment, mendegélt, hét falun, hét határon keresztül, végre rá-esteledett. Épeu egy sűrű erdőhöz ért, nem gondolkodott soká, hanem a kis bugyorkáját leterítette derekájának és bizony csakhamar oly mélyen aludt, hogy bizony elvihették volna bugyrostól, mindenestől, még akkor sem ébredt volna fel.

Gyönyörű szép álma volt Pannikának ez éjjel. Azt álmodta, hogy három vizen ment keresztül. A három viz tele volt kigyókkal, sárkányokkal, a melyek folyton nyomában voltak s öltögették rá nyelvöket, de elérni nem tudták. A harmadik vizen túl egy ragyogó kastélyba ért, a hol csillogó arany koronát tettek fejére.

Hogy reggel felébredt Pannika, nagyon álmétkodott csodálatos álma felett. A mint tállgatá, álma mit jelent, különös hangot hallott a feje fölött.

Árva gerle vagyok,
Nincsen apám, anyám.
Bolyongok idegenben,
Távol a szép hazám.

A fészken is üres már,
A párom elrepült,
Szívem csalódásba,
Szemem könybe merült.

ban alig lehet alkalmazni, mint *Kaciányi* Ödönnek kiállított festményeire, melyekben a misztikus s a borongós hangulat a legjellemzőbb. Kiállított festményei között (három darab) leginkább nyilvánul a »Mégváltó« címűn a miszticizmus. Mondhatni, Mégváltót ily eredetiséggel, szinte a biblikus miszticizmus ködébe veszve, még nem festettek eddig.

Méltán sorakozik e kép mellé *Badits* Ottó »Női fej«-e, egy modern vöröshajú szépség, mely azonban a maga érdekes aureolás millieujében, érzéki ajkaival szinte a bibliai Judith-ot juttatja az ember eszébe.

Éles ellentéte ennek *Richter* A. oltárképszerű »Ave Mária«-ja, melyen különösen a gondos kidolgozás érdemel figyelmet.

»Enyelgés« a következő kép címe, mely *Wertheimer* Gusztáv ecsetje alól került ki. A cím ép oly eredeti, mint a kép, mert senki sem sejtene e poétikus cím alatt a sivatag királyának békés enyelgését egy a nap hevétől porszinüvé vált szikla tövében. E képen teljes elismerést érdemel a természetesség, mit különben azzal fejezünk ki leginkább, ha eláruljuk, hogy az oroszlanok specialitásai *Wertheimer*nek.

Egy nemrég Párisból hazakerült, fiatal s valóban tehetséges művész, *Honti* Nándor képe a következő. *Honti* Nándor nagyobb festményének bretagnei tanulmányait mutatja be két kis képen, melyek közül a »Processio« a jobbik, melyben a művész a »Le Pardin

Mindenki elhagyott,
Csak Isten van velem;
Egyedül benne bizik
S remél szegény szívem.

Az árvák Istene
Nem hagy el, óh nem hagy;
Jer, kövecs, árva leánya,
Tőlem el ne maradj.

Pannika csendülve hallgatta a kis szomorú gerle dalát. Eszébe jutott az ő édes édes anyja, a ki már künn porlik a temető egy elhagyott sirdombja alatt. Letörölte a szemébe lopózó könnyeket, összeszedte kis bugyorkáját s indult a madár után.

Ment, ment a kis Pannika, folyton a madár nyomába, hegyen, völgyön, tuskón bokron keresztül, végre egy hatalmas folyóhoz ért. A kis gerle a tulsó partra repült, szegény Pannika meg innen rekedt.

Amint a part szélén fel alá járkált, nagy hullámvérés támadt a folyó vizében s abban a minutában egy tündérszép habléány jelent meg a habok között.

Pannikának torkán akadt a szó. A habléány valóságos angyal volt, csak épen szárnya hiányzott.

— Ki vagy? — kérde a habléány Pannikát.

— Szegény árva leány, — felelte a kis Pannika.

— Hol van hazád?

— Messze van az; túl a Dunán, túl a Tiszán, túl még a nagy operenciás tengeren is.

— Hogy kerültél ide?

— Gonosz mostohám elfűzött a háztól, most megyek, a meddig lábaim bírnak, a meddig két szemem lát. Idáig csak eljutottam, de a folyón nem tudok átkelni.

— Ne busulj kis árva leány, — szólt a habléány és abban abban a pillanatban egy árbócos, vitorlás ki hajócska ringott a habokon.

— Ülj bele, — biztatta Pannikát a habléány.

Pannika szót fogadott, beült a hajócskába, a szél megdagasztotta a vitorlákat s hamarosan a tulsó parton volt.

A kis gerle vigan csattogtatta szárnyait s előre repült, míg Pannika hűségesen követte.

Ment, ment, mendegélt a madár után, hegyen, völgyön, vizen, szárazon keresztül. Egyszer csak egy ragyogó palotát pillantott

meg. Meggyorsította lépteit s még magasan ragyogott a nap az égen, a mikor odaért.

A palota kapujában egy öreg anyóka üldögélt és sirt.

Pannika bátran odalépett az öreg asszonyhoz s illedelmesen köszönt.

— Jó napot, öreg néni.

— Jaj, jaj, jaj, — siránkozott az öreg asszony — bizony jobb lehetne.

— Miért sir, öreg néni? — kérdezte Pannika a siránkozót.

— Hogyne sirnék, édes lányom; hét lányom volt, egyik szebb a másiknál, aztán jött a zöld király, elvitte mind a hetet. Most eljöttem értük, kértém könyörögtem, mind hasztalan.

— Hát ez a palota a zöld királyé?

— Azé.

— No, édes néni, ne sirjon. Jó az Isten, majd megsegít.

— Jaj, édes gyermekem, a szegényről még az Isten is megfélemedezik.

— Hát néni nem szokott imádkozni?

— Bizony régen volt már, hogy imádkoztam.

— Látja édes néni, maga megfélemedezett az Istenről s viszont a jó Isten megfélemedezett magáról. De most imádkozzék néni, és meglátja, az Isten segítsége nem fog elmaradni.

Az öreg asszony összetette kezét s buzgón imádkozott. Mikor végzett az imádsággal, Pannika így szólt hozzá:

— No, most kérje meg ismét a zöld királyt, talán lesz foganatja az imának.

Az öreg asszony szót fogadott.

— Már megint itt vagy? — rivalt rá a zöld király — mondtam már, hogy a hét lányod itt marad.

— Jaj királyi fölség, legyen hozzám irgalommal s bocsássa szabadon gyermekeimet.

— Eltakarodjál a szemem elől, — kiáltott a szegény asszonyra a zöld király, — mert ha még egyszer elémbre merészelsz, rögtön karóba huzatlak.

Mit volt mit tennie, nagybusan ballagott le a kapuba.

— Látod, látod, édes lányom, — szólt Pannikához, nem használ ám az imádság.

Pannika vigasztalta az öreg asszonyt.

Amint beszélgetnek, megnyílt a palota egyik ablaka s az a zöld király nézett ki.

Ahogy meglátta Pannikát, azonnal felhívatta az öreg asszonyt.

— Te azt hazudtad nekem, hogy hét lányod van, — kiáltott a megszeppent öreg asszonyra a zöld király.

— Nem hazudtam én azt fölséges uram, — felelt nagybusan az öreg asszony.

— Pedig nyolc van.

— Hetet adott az Isten, el is vetted tőlem mind. Az nem az én lányom.

— Hát kié?

— Nem tudom.

— Hozd fel azonnal, — parancsolta a zöld király.

Az öreg asszony leszaladt Pannikáért.

— Jó napot fölséges királyom, — szólt Pannika bátran.

A zöld király annyira elmerült Pannika nézésébe, de volt is rajta mit nézni, hogy még felelni is elfelejtett a köszönésre.

— Mi a neved? — kérdezte a zöld király, hogy betelt a nézésével.

— Pannika.

— Ki lánya vagy?

— Az Istené.

— Az Istené? — álmélkodott a zöld király.

— Hát az édes anyám meghalt, az édes apám meg mostohát hozott a házhoz, most már csak a jó Isten visel gondot rám.

— Nem volna kedved itt maradni?

— Ha visszaadod ennek a szegény asszonynak hét lányát?

— Azt nem tehetem.

— Akkor hát nem maradok itt.

— Visszaadok egyet.

— Nó még egyet.

— Visszaadok kettőt.

— Nó még egyet.

— Visszaadok hármat.

— Nó még egyet.

— Visszaadok négyet.

— Nó még egyet.

— Visszaadok ötöt.

— Nó még egyet.

— Visszaadok hatot.

— Nó még egyet.

— Nem bánom hát, csak maradj itt, visszaadom mind a hetet.

A király szavának állt. A szegény öreg asszony nem tudott hova lenni örömében, hogy mind a hét lányát visszakarta.

de St. Annet, a bretagneiek Mekkáját mutatja be.

Gellért Géza egy igen kedves, poétikus festményrel van a tárlaton képviselve. Címe: »Munka közben« s tárgya a magyar népeletről van merítve.

Borsséky Frigyesnek szecessziós stílusban tartott s gyakorlott technikára valló festménye, a »Cigány« is igen szép s figyelemreméltó. E festményen már meglátszik a nagybányai iskola hatása.

Érdekes, az életből merített tárgyánál fogva kellemes benyomást tesz s főleg kompozíció és helyes színezés dolgában feltűnő Tusek Edének »Balek« című képe, mely egy kávéházi jelenetet a szürkülő hajnalban örökít meg.

Szinben igen gazdag s nagyon finom munka Mannheimer Gusztáv »Varró leánya.«

Ezután egy oly festőművész alkotásai következnek, kinél szinte önkénytelenül hosszasan állapodik meg az ember.

Kézdí Kovács László, az író-festő műve ez, mely fényes bizonyítéka annak, hogy a mily poétikus író e mű alkotója, oly ideális festő is. Közvetlenebbül s tisztábban tán egy kép sem hat az emberre, mint Kézdí Kovács László festménye, melyben a művész bámulatos eredeti felfogással, mesésen finom kompozícióban mutatja be a »Kis madár halálát.«

Egy festett, hangulatos költemény e kép, mely művészeti szempontból disze a tárlatnak.

Rubovics Márk képei közül a »Kis muzsikusa« egyik leglátványosabb képe a tárlatnak.

»Mese mondó«-ja eredetiségével, tipikus alakjaival feltűnő, részleteiben igen pontos alkotás. Tájképei, melyek közül az »Esti hangulat« a legfigyelemreméltóbb, nagy gonddal vannak megfestve.

Ugyancsak a kidolgozás gondos volta s a tárgy poétikus felfogásánál fogva elismerésre méltó munka Migl Árpádnak »Karácsony«-a.

A tárlaton levő s figyelemreméltó tájképek festői közül felemlítjük még: Markó Ernőt, Pörge Gergelyt, Nyilassy Sándort, Major Jenőt és Petrányi Miklóst.

Veress Zoltánnak »Estebéd« című, hangulatokban feltűnő s színekben gazdag műve a következő figyelemreméltó képe a tárlatnak, majd Grünwald Bélának erősen szecessziós stílusú »Pince jelenete« következik, mely már feltűnő vonásokban viseli magán a nagybányai iskola jellegét.

Büttner Helén képe francia földmunkásokat örökít meg, mely kép főleg gazdag színezése és a mozgás természetességével hat.

A másik hölgyfestője a tárlatnak Böhm Ritta, ki inkább gondos kidolgozás és gyakorlott technikájával tűnik fel.

Ezek között az ismert nevű művész Pállya Celestin művei láthatók. A művész a szebbnél-szebb képek egész collectiojával van képviselve s művei nagyban emelik a tárlat fényét.

Igen szép, figyelemreméltó dolgokat állított ki Szikorszkyné Zsolnay Julia, ki két, pompás technikával, felhűnően helyes színezéssel és bámulatos természeti hűséggel meg-

festett virágképet állított ki, melyek közül a »Mákvirágok« című a szebbik s ez különösen a művészien finom árnyalásokkal tűnik fel. Van azonkívül ebből a kézből egy igen szép és precíz családi portait is, mely különösen a vonások élénkségével hat kellemesen.

A pécsiek közül képviselve van még Szontagh Pál festő, kiben eredeti tehetség s főleg vas szorgalom lakik és Hoff Lujza, ki képei után itélve jobb diletáns festő, kinek ecsetje alól még sok csinos dolog fog vászonra kerülni. Valóban érdekes és kétségtelenül reánk pécsiekre nézve fontos része a tárlatnak a Zsolnay gyár kiállítása, hol ez a világhírű gyár, mely nemcsak az ipar terén vivott ki magának szinte halhatatlan nevet, hanem a művészet terén is számottevő tényező, oly remek műtárgyakat állított ki, melyek a párisi világkiállításon hirdették a magyar művészet nagy voltát s melyek eddig még kiállítva máshol nem voltak.

Ez pongyolán, tág vonásokban a »Nemzeti Szalon« pécsi tárlatának képe, mely azonban e néhány sorunkhoz mérten a megtekintésnél szinte ellenállhatlan erővel hat a szemlélőre s a művészet iránt érdeklődők számára hallgatagon magában foglalja azt a vigaszt, hogy a magyar művészet igazi, gazdagon termő föld, melynek nem kell más, hogy bő aratásunk legyen, mint egészséges magot hintve, gondosan ápolni a talajt.

A zöld király nagyon megszerette Pannikát s harmad nap olyan lakodalmat teremtett, amilyen nem volt még a kerek világon.

— Elfogyasztottak a lakodalmán kilencvenkilenc tehenet, hetvenhét borjat, nyolcvannyolc csirkét, hatvanhat kakast, ötvenöt kenyert, negyvennégy kalácsot, harmincbárom almát, huszonkét körtét, tizenegy hordó bort és egy... no találjátok ki, mi volt ez az egy, mert én bizony elfelejtettem.

Ha el nem feledtem volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra, édes magyar véreim, pá. Isten velünk.

Albert bácsi postája.

Edus és Málvinka — Pécs. Albert bácsi köszöni — Veszprémmegyében is megfordult — kedves leveleteket. Helyesírási hiba ugyan sok van benne, no de nem baj, fogtok ti még hibátlanul is írni. Ami a jó kívánságokat illeti, bizony igazatok van: Istennek akaratára nélkül mi sem történhetik. Minden úgy van jól, ahogy ő intézi. Pá.

Napirend 1901. január 25-én.

Naptár: péntek, jan. 25. — Róm. kath.: Pál fordulása. — Prot.: Pál ford. — Görög-kel. (jan. 12.) Tacian. — Zsidó: Sebat. 5. — Nap két 7 óra 22 perckor; nyugszik 4 óra 34 perckor. — Hold két 9 óra 22 perckor reggel; nyugszik 10 óra 58 perckor este. Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelentése szerint: száraz idő és éjjeli tagy várható.

Képkiallítás a Schapinger-féle házban d. e. 9 órától d. u. 5 óráig.

A szinügyi albizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

Színház: »Mártha«, opera.

(A megyéspüspök Bécsben.)

Hetyey Sámuel megyéspüspök tegnap, titkára Igaz Béla kíséretében, Bécsbe utazott.

(Hock János Pécsen.)

Hock János, orsz. képviselő, a Nemzeti Szalon alnöke, tegnap este városunkba érkezett s Erreth Jánoshoz, az ügyvéd: kamara elnökéhez szállt. Ma délelőtt megnyitotta a pécsi tárlatot tizenegy órakor, melyről lapunk más helyen számolunk be. A vele levő festő művészekkel az Arany Hajóban ebédelt s délután három órakor Rubovics Márk, a Nemzeti Szalon műtárosa s Ernszt Lajos műtörténész kíséretében visszatért a fővárosba. Hock János a tárlat bezárására, február hó 4-ére ismét lejön Pécsre.

(Dulánszky Nándor püspök emlékezete.) Öt éve van ma annak, hogy Dulánszky Nándor pécsi püspök meghalt. Az évfordulón a pécsi székesegyházban délelőtt 9 órakor ünnepélyes gyászmisét tartottak az elhunyt püspökért. A szent misét Troll Ferencz vál. püspök, nagyprépost mondotta.

(Pál fordulása.) Holnap lesz Pál fordulásának emléknapja az egyházban. E nap egyszermind bucsuünnep a helybeli papnevelőintézetnek is, mely a holnapi napot kiváló fényvel fogja megülni, mint rendezés minden évben.

(A Pécsi Jótékony Nőegylet) február hó 2-án (szombaton) a pécsi

Nemzeti Kaszinó termeiben fehér dominó estélyt rendez. Belépti díj személyenként 3 korona. Jegyek előre válthatók özv. Tausz Vilmosné dohánytözsdejében és este a pénztárnál. Ezen estély tiszta jövedelme az egyesület pénztára javára esik, a miért is feltűzések köszönettel vétetnek és hirtapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 9 órakor. Tanc éjféltor. A cs. és kir. 52. gyalogezred és ifj. Kórodi Gyula zenekara játszik. A hölgyek kéretnek, miszerint fehér dominóban, fehér alarccal sziveskedjenek az estélyen megjelenni; — urak részére megrendelt tréfás jelmezek 1 koronáért kaphatók a férföltözöben.

(Jelentés a vizről.) A Tetteye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 24-én reggel 6 órakor a tetteyi viztartóban 1000, az ellentartóban 1180 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 711 köbméternek találtatott.

(A szinügyi albizottság ülése.) A város szinügyi albizottsága holnap (pénteken) délután 3 órakor a városházán a polgármesteri helyiségben Krassnay Mihály kir. tanácsos elnöklété alatt ülést tart.

(Megyebizottsági tagválasztás.) A vássalói választókerületben elhalálozás folytán egy megyebizottsági tagsági hely üresedett meg. A választás határidejéül a december tizenhetedikén tartott rendkívüli megyei közgyűlés január huszonegyedikét, vagyis a mai napot tűzte ki s a választás vezetésére elnökül Zirtsch Rezsőt, helyetteséül Morvay Ferencet küldte ki. A választás ma délután négy órakor végződött s eredményéről lapunk zártáig jelentés még nem érkezett.

(Az ujévi üdvözlések megváltása.) A pécsi szegények intézetének választmánya ma tette közzé az ujévi üdvözlések megváltása címén befolyt adakozásokat az adakozók nevével együtt. A kimutatásból közöljük az egyes gyűjtőiveken befolyt adományok végösszegeit a következőkben: Dr. Kelemen László, kanonok szegényügyi választmányi elnök ivén: 116 korona, Blaskovich István kir. itélő táblai elnök ivén: 37 korona, Magenheim József, belv. apátplébános ivén: 17 korona, Löttke József, a pécsi keresk. és iparkamara elnöke ivén 10 korona, Labrenc Gusztáv vendéglős ivén: 4 korona, Eizer János, kereskedő gyűjtőivén: 11 kor. 40 fil., Grauman János ivén: 1 korona, Erreth János, ügyvédi kamarai elnök ivén: 10 korona, J. Engel József, fa-nagykereskedő ivén: 5 korona, Rátkovits Ferenc ivén: 10 korona, Daempff Imre ivén: 4 kor., Kammerer Ferenc ivén 77 kor., Buttykay Ádám ezredes, a m. kir. pécsi 19. honvéd gy.-ezred parancsnoka ivén: 18 kor., Aidinger János, kir. tan. orsz. képviselő ivén: 14 kor., Döbrössy Alajos c. kanonok, tanítóképezdei igazgató ivén: 12 kor., Scheider István felügyelő igazgató ivén: 2 kor., Rózsics Sándor igazgató tanító ivén: 4 kor. 60 fil., Hinka László püspöki jogtanácsos ivén: 17 kor., Vaszary Gyula főkapitány ivén: 4 kor., Dr. Tichy Ferenc, szegény választmányi jegyző ivén: 52 kor., Bercelli István kat. főmérnök ivén: 20 kor., Mes-

trits Imre ivén: 10 kor. Dr. Vass Bertalan főgimnáziumi igazgató ivén: 20 kor. Reberics Imre polg. leányiskolai igazgató ivén: 9 kor. Hartl Ferenc a polgári kaszinó elnöke ivén: 2 kor. Schlauch Imre építész ivén: 3 kor. Bedő Testvérek kávéház-tulajdonosok ivén: 14 kor. Dr. Czirer Elek Pécs sz. kir. város tiszti főorvosa ivén 11 kor. 20 fil. Kovácsfi Kálmán a m. kir. államépítészeti hivatal főnöke ivén: 10 kor. Ott Márton ivén: 6 kor. Krausze Ignác ivén: 10 kor. Höffler János bőrgyáros ivén: 24 kor. Kindl József a pécsi kölcs. segélyző-egylet vezérigazgatója ivén: 32 kor. Opris Péter posta- és távirda-igazgató ivén: 23 kor. 20 fil. Frank Sándor gyógyszerárkezelő ivén: 4 kor. Göbel Kálmán gyógyszerész ivén: 2 kor. Waniss Sándor főszolgabíró ivén: 7 kor. Zsiga László gyógyszerész ivén: 10 kor. Dischka Győző kir. főreáliskolai igazg. ivén: 36 kor. Udvarnok Győző ezredes, az 52. gy.-ezred parancsnoka ivén: 50 kor. Pataky Lucidus az irgalmas rendház főnöke ivén: 18 kor. Reeh György a pécsi »Nemzeti Casino« hely. igazgatója ivén: 39 kor. Dragonescu Döme kir. tan., pénzügyigazgató ivén: 15 kor. Wolleszky Károly vasuti állomás főnök ivén: 3 kor. Sebők Gyula vendéglős ivén: 2 kor. Nick Károly pilteni sörcsarnok tulajdonos ivén: 5 K. Mihálffy Lajos püspöki urad. számvevő ivén: 2 kor. Dr. Hanuy Ferenc a »Pécsi Közlöny« szerkesztője ivén: 7 kor. Domján Izidor könyvkereskedő ivén: 3 kor. Czirjak Ignác ivén: 30 kor. 80 fil. Erreth Kálmán ivén: 20 kor. Hardi Sándor törvényszéki elnök ivén: 16 kor. Repics Vince igazgató tanító ivén: 4 K. 60 fil. Zeisz József vasuti főmérnök ivén: 4 kor. Kondor Béla felső kereskedelmi iskolai igazgató ivén: 6 kor. Kristóf József bányatelepi plébános ivén: 18 kor. 10 fil. Zsolnay Miklós gyáros ivén: 20 kor. Klingenberg Jakab az izr. fiiskola igazgatója ivén: 4 kor. Straka Ferenc bányagazgató ivén: 30 kor. Mihálovits Antal igazgató tanító ivén: 5 kor. 70 fil. Krászonyi Ferenc légszeszgyári igazg. ivén: 35 kor. Károly Ignác budai külv. apátplébános ivén: 4 kor. Sillay Béla vendéglős ivén: 2 kor. Zsilinszky József vendéglős ivén: 1 kor. Dollinger András vendéglős ivén: 2 K. Kádár István a »Royal« kávéház bérlője ivén: 2 kor. Hirschfeld Samu sörgyáros ivén: 2 K. Sável Kálmán kir. főügyész ivén: 14 kor. Krausz Mór bankár ivén: 10 kor. Szvácsék Mihály igazgató tanító ivén: 3 kor. 30 fil. Ville Sámuel sz. Ferencrendi zárdafőnök helyettes ivén 16 kor. Tamássy Ferenc ivén: 1 kor. Dobszay Antal ivén: 2 korona. Főszszeg: 1076 korona 90 fillér. Hálás köszönet mond a jötevőknek a pécsi szegények intézetének választmánya.

(Pályázatok.) A pécsi kir. törvényszék területén levő sásdi kir. járásbírósnál egy járásbírói állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökénél. — A csurgói járásbírósnál egy aljegyzői állás van ürese-

Értesítés!

○○○ A TÖBBI RAKTARON LEVO ÁRUKON KIVUL ○○○
A TAVASZI ÉS NYÁRI RUHAKELMÉK, CRETONOK, BATISTOK,
BÁLI KELMÉK ÉS TAVASZI FELÖLTÖK IS
VÉGELADÁS útján kerülnek eladásra.

KIS ZSIGMOND PÉCS, Széchenyi-tér, Takarékpénztári új palota.

dásban. Pályázatok két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökénél.

— **(Névmagyarosítások)** Krauss Jenő, nagybajomi illetőségű, ó-dombovári lakos vezetéknevének *Kulcsár*-ra és Hausmecht József szegvárdi kir. törvényszéki hivataloszlaga, valamint kiskoru fia József vezetéknevének *Halmosra*-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(Vizsgálatok a közigazgatási tanfolyamon.)** A pécsi községi közigazgatási tanfolyam vizsgálatai holnap (pénteken) kezdődnek. Holnap az egyházjog, büntetőjog és vallás- s közoktatásügyi igazgatásból lesznek vizsgálatok. Szombaton a községi ügyvitel és magánjogból. A vizsgálatok hétfőn, kedden és szerdán is folytatódnak s csütörtökön érnek véget.

— **(Tuzár Ágoston.)** Ezt a nevet csak nemrégiben ismertük meg mi pécsiek, mikor a Löwy-palotában egy élelmes vállalkozó egy fegyencnek a fegyházban kenyérből csinált szobrai s egyéb bámulatraméltó produktumait mutogatta. Ezeket az unikumokat Tuzár Ágoston készítette, ki ötrendbeli betörésért tizenhét évet ült a fegyházban. Tuzár Ágoston 1896-ban kiszabadult s ekkor eladta a fegyházban csinált produktumait, melyeket legutóbb Pécsen csodáltak, a kik megnézték. Tuzár pedig ezalatt ismét régi életmódjára adta magát s betörést követett el Cegléden. Ezért körözték s tegnapelőtt a fővárosban hurokra került. S most újra visszatér majd a fegyházba a tolvajba ojtott művésztelenségű elzüllött ember.

— **(Kés a gyermek kezében.)** Régi igazság az már, hogy nem való gyermek kezébe kés, mert nem tudnak vele okosan bánni. Stáuer Mátyás hasonnevű négyéves kis fia, mialatt anyja kiment a konyhából, hogy vizet hozzon, megkerítette a konyhaasztal széléről a konyhakést s azzal játszani kezdett. A játéknak szomorú vége lett. A négyéves gyerek levágta vele balkezének kis és gyűrűs ujját a második ízületben. Természetes, a gyerek torkaszakadtából kezdett sírni, mire az asszony megdöbbenve rohant vissza a konyhába, de későn. A két ujjdarab ott feküdt a földön, a vérző flu mellett.

— **(Elragadták a lovak.)** Ranis Boldizsár követ hordott s mikor ment a harmadik fordulónál üres kocsival köré, a lovak valamitől megbokrosodtak s neki iramodtak. Vagy egy félórai örült rohanás után a kocsi hátsó kereke megakadt egy ducban s a kocsi akkorát zökkent, hogy a kocsis kiesett belőle. Ettől a lovak még jobban megijedtek s még nagyobb erővel futottak. Mikor sikerült megállítani a lovakat, a kocsi már darabokban volt.

— **(Elmaradt bál.)** A február 6-ikára, Máthé Ödön főszolgabíró védnöksége alatt tervezett hegyháti jegyzők bálja, a táncolni vágyó fiatalság nagy szomorúságára, elmarad. A rendező bizottság szerint ugyanis — mint levelezőnk értesül — a honvédelmi miniszter állapotában komplikációk állhatnak be, akkor pedig a hegyháti jegyzőknek nem illik bálozni. Szép, szép az a részvét, az a lojalitás, de hát elvégre is itt a farsang és ha a szentnek már maga felé hajlik is a keze, de a bálrendező bizottságnak a tánc kedvelő fiatalságra is kellene egy kevéske figyelemmel lenni; vagy talán

nem a fatalitás rendezte a bálát a fiatalság számára?

— **(Elárverezett Engel-borok.)** A VIII. kerületi kapitányságon Budapesten tegnapelőtt délben árverezték el az Engeltől lefoglalt 1225 hektoliter bort. A lőrének, a melyet denaturáltak és amelyből a szeszt kifőzik, hektoliterjéért 1 frt 33 kr-ért kiáltották ki. Az árverésen igen sokan jelentek meg. Az egész bort *Braunstädter* Izsák vette meg a kikiáltási áron.

— **(Nagy a sár.)** Van egy dal, mely szerint Pécs nyáron poros, télen sáros. Igaz, nagyon igaz. Most, hogy megenyhült a lég, akkora sár van az utcában, hogy csónakokon kell egyik oldalról a másikra átmenni s a levegőben járjon az, vagy csukott hintóban, a ki nem akarja, hogy nyakig sáros legyen. — Ezen azonban segít a város. Az utcákból kihordatja a piszkos havat, mely most olvadásnak indul s ezzel a sárképződést azokon a helyeken legalább, honnan elhordatja a havat, megakadályozza. Legalább a város közepén mégis csak elmehetünk majd sár nélkül is.

— **(Bossu.)** Sajtos Henrik feljelentett egy eddig természetesen ismeretlen tettest, a ki bizonyosan ellensége lehet. Ugyan a mai világban kinek nem volna ellensége. A napokban este ugyanis vacsorájánál ült családjával s egyszerre egyik ablak a másik után csörmpölve hullott a földre s egyik kő a másik után repült be a szobába. Ennél nagyobb baj is történt, a mennyiben egy kő kis fiát fejbe találta s azt menten elborította a vér, őt magát pedig mellbe dobta a hajigáló ismeretlen. Fegyvert ragadott, de mire kiért a kapuba, hirehamva se volt senkinek. Most nyomozzák a tettest.

— **(Vince napja.)** Ha fényes a Vince, megtelik a pince. Ezt tartja a régi közmondás; és az idej Vince-napnak csakugyan örülhettek gazdáink. Még egy nappal előtte erősen süvített arcunkba a fagyasztó, csipős téli szél, bundánk prémjére rárakodott a szuzmára, s csikorgott a frissen esett hó kalucsink alatt; és már éjjelre tiszta, sötétkék színt öltött az eddig ólomszürke borus ég, a hideg is alábbhagyott úgy, hogy nem sok meteorológiai szak tudás kellett annak kitalálásához, hogy másnapra enyhe — tavaszi időt kapunk. Ugy is lett. Szelid barányfelhők usztak a kitisztult égen s vidáman moslyogott egy aranyos nap sugar, midőn tegnap reggel fölbredtünk. Egy kis fantáziával beleképzelhettük magunkat a tavasz időszakába, — legalább is márciusba, mikor a hó, a jég elolvad, s a folyók vize áradozva hömpölyög medrükbe. Ilyen tavasz volt most is. Még az obligát enyhe szellő sem hiányzott, mely (mint a poéták modják) körülcsókodta arcunkat. És a hogy a poézisből (már mint az utcák poéziséből, mert rák, szegény városi lakókra nézve csak ez létezik) — a poézisből, mi sem hiányozék teljesen: feltűntek a korzón azok a szintén sűrűn emlegetett alsószoknyák, melyek eltörlésének híre csak nem rég oly elégikus busongásba ejtette a lantverdesőket Ilyen volt az idej Vincenap hangulata, s tán mondanunk sem kell, hogy midőn ráemlékeztünk őseink bölcsességére (mely — mint Dickens mondja — a közmondásokban van letéve), szivből óhajtottuk, hogy ne hagyjon cserben az a régi mondás és az idej szüret bővebb, jobb, vigalib is legyen a tavalyinál. Mert Vince napja fényes volt, most hát csak teljék is a pince!

— **(A „Pécsi Polgári Kaszinó“)** folyó évi február hó 10-én d. u. 3 órakor tartja saját helyiségében évi rendes közgyűlést, melynek tárgysorozata a következő: 1. Titkári jelentés a lefolyt 1900. évről. 2. Az 1900. évi zárszámadás és az 1901. évi költ-

ségelirányzat. 3. Az egyleti tisztviselők és választmányi tagok választása. 4. Felmerülő javaslatok s indítványok feletti határozathozatal.

— **(Udvarlás hajnalban.)** Ma délelőtt egy férfi jelent meg a rendőrségen s panaszt tett ismeretlen tettes ellen, ki a feleségét, a ki foglalkozására nézve szülésznő, mikor ma hajnalban dolga után sietett, a kaszánya-utcán nem a legilledelemesebb udvarlással traktálta s oly erőszakos szerelmi ajánlatokat tett neki, hogy az asszony segítségért volt kénytelen kiabálni. A hajnali udvarló, kit a sötétben az asszony nem bírt felismerni, erre kerekét oldott. A panaszos férj kivánságára a rendőrség azért közli velünk ezt a hírt, hogy írjuk ki az újságba, hátha jelentkezik a hajnali udvarló, miként a panaszos reméli.

— **(Aki a nevenapját üli.)** Vince napján nagyon be talált szeszeleni egy jóképű szőlősgazda a szőlőjében. Amikor hazafelé indult, azt vette észre, hogy inognak a lábai. Közel a városhoz le is rogyott szerencsétlenségére egy hóleves poczolyába, a honnét bír-hogy igyekezett is kimászni, nem sikerült neki. Nyugodtan ülve maradt tehát és várta, hogy valami jótét lélek majd csak segít rajta. Nemsokára jött a szomszédja, a ki szintén hazatérőben volt.

— Mit csinál itt, Vince bácsi? — kérdé a szomszéd, amint felismerte.

— Mit csinállok, édes szomszéd? Hát nem látja, hogy a névnapomat ülöm?

A szomszéd jót nevetett rajt és kisegítette a kátyuból.

— **(Tavaszi hullámok.)** Langyos párázat száll a léghen. Január vége felé szinte azt hiszi az ember, hogy áprilisban él. Olyan édes, elbűvölő álmokban ringató minden. A nagy hideg, érezvén a maga tehetetlenségét, egyszerre csak penzióba vonult. Kikeleti szellő jött a helyébe, mely szeszélyesen, bódítóan csapongva édes álmokkal illet mindent. Lehet, hogy csak egy napig, de ez is jó, ez is édes; záloga a jövődönnek, mikor itt a kikelet lágy fuvalma s szilaj csoportban ifjú lányok köszöntenek téged felvillanyozó, üdítő, az erekbe új vért öntő, ibolyákat termő, gyönyörű tavasz.

— **(Ellopott ajtó.)** Ilyenkor télen a szegény ember azzal fűt, a mire legkönnyebb módon szert tehet. Így gondolkozott Kis Erős Péter is, a ki a mohácsi szigeten Laci János szállásáról ellopott egy ajtót. De a káros feljelentésére megindított nyomozás során a tettesnél még elősbb megtalálták a lopott ajtót, mielőtt felfűthette volna s bár nem melegegett a tüzenél, mégis melege lesz miatta, ha a bíróság kérdőre vonja a lopásért.

— **(Az ördög bibliája.)** Berkes János, kaposszekcsői lakos egy korcsmában kártyázott Fodor Gyula, szintén kaposszekcsői lakossal. Kártyázás közben azonban összeveszték s Fodor egyszerre revolvert rántott elő s rálőtt partnerére. A lövés azonban szerencsére nem talált. Bár a lövöldöző kártyásnak így is meggyűlik a baja, mert gyilkossági kísérletért feljelentették a bíróságnál.

— **(Bátor leány.)** Varsád községben egy tizenöt éves fiatal leány bátorsága akadályozott meg egy betörést. Neidert Anna Mária, ottani lakosnő lakásába ugyanis a napokban az ablakon át eddig még ismeretlen tettesek, két csavargó, éjnek idején betört s a szobában már pakkolni kezdték a holmikát. Neszüket azonban észrevette a káros tizenöt éves

leánya, ki a szomszéd szobában aludt s nem vesztve el lélekjelenlétét, rájuk nyitotta az ajtót. A két betörő erre annyira megijedt, hogy hanyatthomlok ugrottak ki az ablakon s eltűntek, mintha ott se lettek volna. A megugrott betörőket most nyomozzák.

— (Társas-estély.) Az 52-dik gyalogezred őrmesterei tegnap este a vidóban sikerült társas-estélyt rendeztek, Hoffmann Mór számvivő-őrmester kitüntetése alkalmából, a ki harmircéves szolgálata alkalmából az ezüst érdemkeresztet nyerte a királytól. Az estélyen ott volt az ezred tisztikara is, Udvarnok Győző ezredes, ezredparancsnokkal az élén. Az estélyen a katonazenekar játszott s a megjelent szép lányok és asszonyok a táncot fáradhatatlanul ropták a késő éjjeli órákig.

— (Kifosztott magtár.) Weiss Lajos, mohácsi lakos, magtárában a minap betörők jártak. A magtárból nagyobb mennyiségű kukoricát emeltek el a betörők, a kiket most nyomoznak a hatóság emberei.

— (A mulatság vége.) Egy győnki korcsmában Klingenstein Konrád és Jakab Henrik iddögáltak. Miután már jó beszélgettek, a korcsma ablakán át észrevevén egyik régi haragosukat, Egyed Jánost, kirohantak az utcára s Egyedet véresre verték. A megvert ember feljelentette őket a hatóságnál, a hol azonban azzal védekeztek, hogy ittasak voltak s nem is tudják, mit cselekedtek. Mindazonáltal a bíróság majd meg fogja őket a verekedésért büntetni.

— (Az állomás tolvaja.) A monostori vasuti állomáson egy éjjel a minap egyszerre kétféle lopás is történt. Velnik Mátyás állomásfőnök kamráját feltörték s onnan szemet loptak el. Ugyancsak így tettek Lang Bernát, vasuti alkalmazottnál is, a kinek főkamráját szintén megdézsmálták. A károsok feljelentésére megindított nyomozás során aztán kiderült, hogy mindkét lopást Pirk Antal, karancsi lakos, követte el, ki tettét be is ismerte azzal, hogy tüzelőszerre volt szüksége, azért lopott. Most a bíróság végez vele.

— (Megvert asszony.) Maiss községben a napokban az utcán véresre vert egy védtelen asszonyt a haragosa, egy férfi, a ki ellen most folyik a bírósági eljárás. Eisenberger Józsefné Schulz Annának hívják a megvert asszonyt, kit fényes nappal megtámadott az utcán Kollinger György és megverte, úgy, hogy a járókelők szabadithatták ki csak a kezei közül. A megvert asszony jelentést tett az esetről a bíróságnál.

— (A „kinek nincs szeretője, babája . . .”) Azt mondja a magyar népköltészet, hogy ez az igazán szomorú legény, a kinek nem jutott osztályrészül egy hívséges szerető, a falubeli legények pedig azt tartják, hogy nem méltó a vitézkötéses magyar nadrágra az a legény, aki után legalább egy lány nem bolondul. Nem is csoda hát, hogy Kulka György, magyarsórosi legény annyira elkeseredett az ő szeretőtlen volta fölött, hogy majdnem a halálban keresett orvosságot a maga nagy bánatára. Nehány cimborájával bement a falu korcsmájába, aztán mikor javában folyt az ének, a legények hangos kurjongatásába hirtelen belebőmbölt valami buta, mély hangon egy pisztolylövés. Szerencsére azonban nem történt baj, mert az a régi, rozoga pisztoly, melynek golyóját magárák szánta a nekieseredett Kulka György, véletlenségből nem sült el s így maradt a legény

pajtásoknak még annyi idejük, hogy lefegyverezzék a bánatos legényt.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

ugy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ-

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánljatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA
VAN!

Mindenütt kapható.

Művészet, irodalom.

○ Francillon. Dumas Sándor ezen darabjában s pedig a címszerepben lépett fel vendégművésznőnk, Vizváry Mariska tegnap este. Nehéz társalgási szerep ez s mindenkifelett nagy szerep, mely nemcsak a tehetség próbaköve, hanem ki is fásztja az alakítót, kivált, ha testestől-lekeztől játszik, mint Vizváry Mariska.

Ha összehasonlítjuk a két estét, úgy találjuk, hogy tegnap sikerültebb jelenései voltak, mint tegnapelőtt, nemcsak, hanem az egészet jobban meg is játszotta, mert nem igényel ez a darab nagystilű drámai vénát, csak öntudatos játékot. Természetesen öntudatosan megjátszani valamit jól nem könnyű dolog s a művész legjobb erőt igényli. Nos tehát Vizváry Mariska első sorban is Francillont öntudatosan játszotta meg. Tudatában volt mindig, hogy mit miért tesz. Előkelő megjelenésű grófnő volt s ez előkelő légkörben úgy mozog, úgy beszél, mintha valóban abban született volna. Rajongó szerelme adott, kit szerelme idegessé, szeszélyessé tesz s a ki boboszujaiban rettenetes és cinikus, megbékülésében ismét szerető feleség.

Környezetéből kimagaslott mindenféle tekintetben s a darabnak mindvégig központja tudott lenni. Sok tapsot kapott természetesen s a nyílt színen is akárhányszor frenetikus taps honorálta játékát.

A közönség is több volt a színházban jóval, különösen a páholyokban s más szemmel nézte játékát, mint első este. Utolsó fellépésén bizonyára még többen fognak jelen lenni.

Ő mellette rövid szerepében Vágó Béláról kell dicsérettel megemlékeznünk, ki Rivelles gróf atyjában ismét aranyos öreg urat mutatott be s a nyílt színen felhangzó tapsra méltán rászolgált. Nádassynét is fel kell említenünk, a ki Komlóssy Ilonka helyett játszott igen szépen, értelmesen.

A darab azonban nem a legsimábban folyt végig, helyiely-közzel dőcögött. Tegnap este egy furcsaságot is hallottunk. Francia szavát magyarul mondott ki az egyik szereplő, már természetesen úgy ejtette ki, mint a hogy azt írva látta. Elvégre az nem kívánható senkitől sem, még a színészekről sem, hogy perlekedjen franciául. Talán

szükségük sincsen arra. De ha már egy francia darabban lépnek fel, melyben a nevek okvetlenül franciák, annyit megkíván a közönség, hogy a neveket s általában mindazt, mi a darabban francia nyelven előfordul, helyesen ejtsék ki, különben e fonákságon a legkomolyabb helyzetekben nevetni kezd a publikum, mint tegnap is megesett. Ha tehát egyik, vagy másik nem tud franciául, akkor kérjen felvilágosítást olyantól, a ki e nyelvben jártas, a ki legalább tud perlekedni olvasni e nyelven.

Ez áll egyébként mindenféle nyelvre nézve s okvetlenül szükséges, hogy szem előtt tartsák, ha nem akarnak komikumot teremteni, mikor a legkomolyabb dolgokról van szó. (C.)

Törvénykezés.

Az esküdtek kisorsolása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. január 24.

A pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa ma délelőtt Hardy Sándor, törvényszéki elnök elnöklése alatt ülést tartott, melyen kisorsolták az 1901. év első ülészakára az esküdteket. A büntető tanács ülésén jelen voltak: a bíróság részéről dr. Simon József és Kossér János, kir. törvényszéki bírák, a kir. ügyészség részéről Déván Ottó, kir. ügyész s az ügyvédi kamara részéről Jobst László dr. ügyvéd. A jegyzőkönyvet Csánk Dezső dr. királyi törvényszéki aljegyző vezette.

A sorsolás eredménye a következő:

Rendes esküdtek:

Ott Béla borkereskedő.

Sebők Gyula vendéglős.

Sipos János fűszerkereskedő.

Dürnbacher Ferenc magánzó.

Horvátics Antal fodrász.

Hillebrand Ferenc bádogos.

Ámon Gábor, szatócs.

Csuhás Zoltán, bádogos.

Mihálovits György vendéglős.

Horváth István, mérnök.

Alt Jakab, kereskedő

Matinovic András, háztulajdonos.

Plichta Ferenc, búsáros.

Szakvály Emil, ügyvéd.

Dr. Kiss Emil, ügyvéd (Dárda.)

Itj. Radócsay Mátyás, háztulajdonos.

Dr. Angyal Pál, jogtanár.

Misángyi József, építő vállalkozó.

Sillay Béla, szállodabérlő.

Tarr Ferenc, szállító.

Mándi Samu, földbirtokos (Szt.-Lőrinc).

Krausz Mór, bankár.

Dobssay Antal, kereskedő.

Szabó Ignác, hentes.

Árnhold Nándor, tanár.

Tauszig Ármán, kereskedő.

Markus Simon, kereskedő.

Poszek Vilmos, kalapos.

Hoffmann Lajos, butorgyáros.

Preuss Adolf, nyug. megyei főkönyvelő.

Helyettes esküdtek:

Németh Lipót ügyvéd (Mohács.)

Itj. Keztyüs Antal mészáros (K.-Szőlős.)

Dr. Saághy Ernő ügyvéd (Siklós.)

Málek Pál, háztulajdonos.

Károly Ferenc, korcsmáros.

Ifj. *Kis Gádó* Imre, korezmáros.
Gelatsch Ferenc, droguista.
Törő Imre, háztulajdonos.
Csapó István, cukrász.
Kléber Károly lakatos.

A folyó év első ülés-zaka február hó második hetében, 13-dika táján kezdődik.

§ Csőd. A kaposvári törvényszék *Kohn* Adolf, karádi bejegyzett kereskedő, ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos *Kelemen* József, törvényszéki bírő; tömeggondnok *Pohl* László, kaposvári, helyettese dr. *Policer* Ignác, tabi ügyvéd. Igénybejelentési határidő március 19.; felszámolási határnap április 19-dike.

Folyószám 115. Idénybérlet 115. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, január 25-én:

Mártha.

Flotow nagy operája.

Személyek:

Lady Harriet Durham	Csurgai Adél
Nancy	Szekula Sárika
Lord Trisztán	Nádassy József
Lyonel	Kozma I.
Plumkott	Mezey Andor
Richmondi bírő	Defli Lajos

Holnap, szombaton, január 26-án:

Görög rabszolga.

Sidney nagy operettje.

Farsangi naptár.

Január huszonhat. Nagy munkás-bál a Vigadóban. — Pécsi asztalosok bálja a Scholz-féle sörházban.

Január huszonhét. A jótékony négyzet második ünnepsége saját helyiségében.

Január harminc. A „Pécsi Kath. Kör.” táncestélye.

Február egy. Pécsi önkéntes tűzoltóegylet bálja a Scholz-féle sörházban. — Hivatalszolgák bálja a Vigadóban.

Február kettő. Lakatos-bál a Vigadóban. — A jótékony négyzet domino-bálja a Nemzeti Kaszinóban. — A bar-sellyei olvasókör bálja az ottani nagyvendéglőben. — Pécsváradai társaskör bálja. —

Február három. A Pécsi Nemzeti Színház munkás-személyzetének táncestélye. — A budaikülvárosi Kath. Kör. táncestélye a Scholz-sörházban. —

Február négy. Herczenberger táncestélye a jour-fix és délutáni kottériák részére.

Február hét. Polgári bál a Hétfejedelemben.

Február kilenc. A „Nemzeti Kaszinó” bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. — Herczenberger nagy táncestélye a Vigadóban. —

Február tíz. Fodrászok bálja a Vigadóban. — Hüfler gyári munkások bálja a Scholz-sörházban.

Február tizenhárom. Jogászbanda táncal egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségében. Felolvasással, énekkel és szavalattal egybekötve. — Munkásképző-Egylet álarcos farsangi estélye a Scholz-sörházban. — A Bátor Hirsch Mór féle önszegélyegylet pécsi fiókjának hangversenye a Vigadóban.

Február tizenhét. A „Pécsi Polgári Daloskör” farsangi estélye a Vigadóban.

Február tizenhét. A Kath. Kör második táncestélye.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 24-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Tallián* Béla alelnök elnökölt.

A belügyi tárca budgetjének folytatólagos tárgyalásánál az államrendőrség tételénél *Pichler* Győző dr. a rendőri munkaszaporodást sokalja. Nyugdíjuk emelését; az államrendőrségnek a közeli falvakra kiterjesztését; az élelmiszerek hathatós ellenőrzését; a toloncügy rendezését s a főváros és államrendőrség közötti hatáskör szabályozását kéri.

Széll Kálmán előadja, hogy a hatáskört a közigazgatási reform kapcsán rendezni fogja. A rendőrség létszámát szaporítja; felesleges a kiterjesztés, mert a törvény szerint a gonosztevőket üldözni lehet a főváros határain kívül is. A cselédügyet szabályozza. A pékműhelyek állapotán segít. A komoly, tisztességes munkásokat megbecsüli; helyzetüket javítani kötelességének tartja.

A tűzrendészetnél *Óváry* Ferenc a tűzrendészeti intézmény támogatását kéri.

Széll Kálmán a kérdést gazdaságilag is fontosnak tartja. A biztosítóintézetek bevonásával intézkedni fog e kérdésben.

Komjáthy Béla a parlamenti beszédeknek szószerinti közlését kívánja a hivatalos lap olcsó kiadásában.

Széll Kálmán kijelenti, hogy az új szerződés megkötésénél teljesíti a kérést.

Ezzel a belügyminiszteri tárca költségvetését részletesen is letárgyalták.

Szünet után a kereskedelmi tárca költségvetést ajánlotta elfogadására *Makkfalvay* Géza.

TÁVIRATOK.

— **A honvédelmi miniszter állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Báró *Fejérváry* Géza honvédelmi miniszter állapota egyre javul. Fájdalmai szünni kezdenek. „*Kitűnően aludtam*” — mondta ma reggel dr. *Herzel* tanárnak a beteg, kinek közérzése jó.

— **Elhunyt festőművész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tegnap elhunyt *Brodzsky* Sándor festőművész temetéséről a képzőművészeti társulat gondoskodik. Ravatalát Budapesten a „Műcsarnok”-ban állítják fel.

— **VII. Eduárd.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az angol hivatalos lap mai száma szórol-szóra közli *Eduárd* királynak tegnap a titkos tanácsban mondott beszédét. A hivatalos lap hozzát teszi, hogy a titkos tanács lordjai megkérték a királyt, miszerint engedje meg a nyilatkozat közzétételét. — A lap egyuttal proklamációt közöl, mely szerint *Albert Eduárd* herceg a királynő halála következtében *hetedik Eduárd* néven Isten kegyelméből *Anglia és Írország egyesült királyságok királya s India esászára lett.*

— **Gyász Viktória királynőért.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az angol tisztek számára Viktória királynőért március ötödikéig gyászt rendeltek el.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel.

1901. január 24. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 776.3 mm. (süllyedő.)
 Hőmérsék = 5.3 °C.
 „ maximuma: 9.0 °C } tegnap.
 „ minimuma: -1.1 °C.
 Párányomás: 5.5 mm.
 Relatív nedvesség: 83. %
 Felhőzet: ☉ —
 Szélirány s erő: SW. 3. —
 Csapadék 24 órai: —
 Egyelőre, száraz, derült idő várható éjjeli fagygyal.

Dr. *Ozár.*

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi január hó 21-én s köv. napjain elintéztet ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem vdatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch* Antal.

- III. 21. Hőgyészen elhalt Fuhrman Simon hagy. — rmv.
 84. Keszthelyen elhalt Dervárics Mária hagy. — hh.
 99. Mostbacher János — Dancz Mihály s n. végr. — hh.
 106. Szegárdon elhalt Erb György hagy. — fo.

Előadó: *Tóttóssy* Béla.

- V. 3381. Kis György — Sánta János szolg. törl. — mv.
 3433. Geiger Károly — Geiger Gyula s t. 600 frt. — mv.
 3442. Stercz János s t. — Grósz József s t. szerződ. felb. — hh.
 3443. Grósz József s t. — Stercz János szerződ. telj. — mv.

Előadó: *Kaufmann* Nándor.

- V. 3400. Veisz D. cég — Kann Armin és fia 2425 frt 50 kr. — hh.
 3418. Benkő Mór — Iván Vuicsics s t. 813 frt 65 kr. — hh.
 3440. Kann Armin és fia — Peris J. cég 934 frt 82 kr. — hh.
 79. Botkai János — Botkai István 200 kor. — hh.
 81. Práger Mátyás — Sánta János 138 kor. 50 fill. — hh.
 93. Solt járási taktár — Albert Lajos s t. 200 kor. — rend.
 126. Ács József — Grünbaum Jakab s t. 332 kor. 79 fill. — mv.

Előadó: *Holics* Gyula.

- V. 80. Pap János — Hajas Rozália válóper. — hh.
 82. Kuti Ferenc — Ratkó Katalin válóper. — hh.
 94. Busbach József — Lamm János s t. 1022 frt. — rend.
 III. 49. Sovány Rozi — Sovány Juli végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk* Gyula.

- V. 44. Nyanyaits Gábor — Simonovics Lukács 687 frt 50 kr. — hh.
 III. 8. Gazdák és iparosok ált. hitelszövetkezete — Gyarmati János s t. végr. — mv.
 13. Schvarcz Vilmos — Vadkerti Antal s t. végr. — vu.
 22. Horváth Vendel s t. — Horváth József végr. — rend.
 23. Klein és Heimberger — Goldstein Bernát végr. — hh.
 48. Dr. Troll Ferenc — néh. Egedi Sándorné végr. — hh.

Előadó: *Graff* Károly.

- III. 6. Bayer Gyula — Hirschsohn Ilona zjog bek. — mv.
 7. Kohn Mór s t. — özv. Günz Imréné végr. — rend.

- 9. Heil Anna s t. — Flodung György ell. mond. — mv.
- 11. Kovács Sámuel s t. — özv. Cserta Józsefné s t. végr. — hh.
- 32. Targyanin Andria — Targyanin Ivó s t. tjog. bek. — rend.
- 33. ifj. Balassa István s n. — Nagykanizsai takptár zjog bek. — hh.
- 34. Dr. Jakab Lajos — Schön Fáni visz. végr. — hh.
- 35. ifj. Balog Samu — néh. Kis Samu örök. végr. — hh.
- 46. néh. Kupa Gábor hagy. tjog bek. — read.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- A 57. Teperics András — Ikoda Józsefné s t. ing. teherm. — rmv.
- III. 14. Kir. kincstár — Knezevics Antal végr. — rend.
- 45. Weinberger Imre — özv. Lóvy Sámuelné végr. — vu., hh.
- 47. Szieberth Nándor — Petkó János végr. — mv.
- 66. Dárdai takptár — Molnár János végr. — rend.
- 68. Kész József s n. — Balatinácz Fobó s n. végr. — hh.
- 71. Pietsch Jakob — Czike Mária végr. — hna.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 34. Ruppert Jánosné hat. ell. erősz. — főtárgy. kit.
- 63. Druzsín József lopás. — főtárgy. kit.

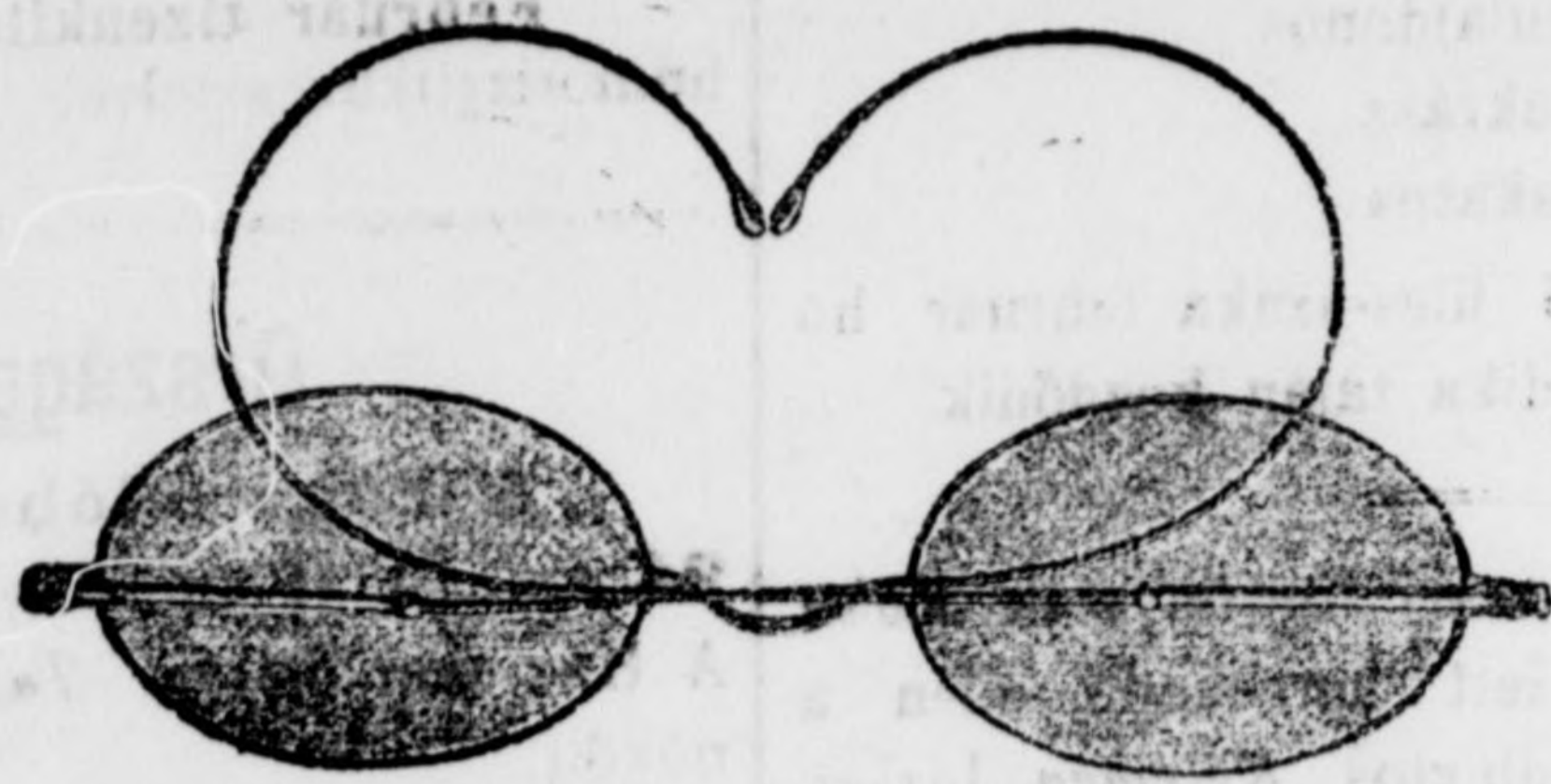
Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 37. Kotnyek József s t. súly. t. sért. — főt. kit.
- 62. Korpás Alajos lopás. — főt. kit.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 31. Nagy Jenő s t. lopás. — főt. kit.
- 36. Németh György hat. ell. erősz. — vu.
- 73. Cziráki Antal s n. család. — hh.
- 74. özv. Katzenbach István m. okir. ham. — mv.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító 1 frt.
1 " " " Hegyi jegec-üveggel 3 "

Schönwald Imrénél

Pécsett, Király-utca Hattyu-épület.

Mindenemü javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán
jutányosan felvételnek a

„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

